

forkerte, og hvis den højtærede Forsvarsminister har læst de Papirer igennem, som da stod til hans, men ikke til min Raadighed, maa han den Dag have vidst, at hvad han sagde overfor Tinget, var positivt forkert. Jeg gaar imidlertid ud fra, at den højtærede Forsvarsminister den Gang ikke har gennemlæst de Papirer, der stod til hans Raadighed. Baade gør jeg det, fordi jeg naturligvis nødig vil tro om den højtærede Forsvarsminister, at han med fuld Bevidsthed vilde fremsætte en positiv Forkerthed for at rette Beskyldninger mod sin Forgænger i dette høje Ting, og ogsaa fordi jeg ved, hvor arbejdssky en Mand den højtærede Forsvarsminister er. Derfor anser jeg det for sandsynligt, at han saa længe som muligt er gaaet af Vejen for at læse disse Papirer igennem. Men naar man nu faar disse Papirer, ser man, at efter at Forsvarsministeren i Marts Maaned havde bemyndiget Oberst Thortsen til at forhandle videre med de 6 sjællandske Garnisonsbyer paa det Grundlag, Kommissionen da var kommen ind paa, var det umuligt paa det Tidspunkt at danne sig en Forestilling om, hvad Overenskomsterne ville komme til at koste, fordi man slet ikke vidste, hvordan Overenskomsterne kunde blive. Der var nemlig intet tiltraadt fra nogen Side, hverken fra Byernes eller fra Statens Side. Forinden man kan give sig til at undersøge, hvad eventuelle Overenskomster kunne komme til at koste Staten, maa man have et Grundlag, som er saadant, at i det mindste en af Parterne kan tiltræde det, og det har man ikke til Stede i Marts Maaned, det faar man først i sidste Halvdel af April Maaned. Nu har jeg ikke samtlige Dokumenter her og maa derfor støtte mig noget til min Hukommelse, men deri husker jeg ikke fejl, at først i sidste Halvdel af April Maaned indkom der Overenskomster fra Hillerød, Ringsted og Roskilde, saaledes som disse Byer vilde kunne tiltræde dem, men i meget væsentlig Grad ændrede fra det Grundlag, som Krabbe havde givet Oberst Thortsen Lov til at forhandle paa, og da disse ere indkomne, tilskriver Minister Krabbe gennem Direktør Jørgensen den 3. Maj i Fjor første Generalkommando saaledes, at „paa Forsvarsministerens Vegne anmoder Direktør Jørgensen Generalkommandoen om at ville fremkomme med en skønsmæssig Beregning over, hvilke aarlige Indkvarteringsudgifter der efter de foreliggende Forslag til Overenskomster omtrentlig maa paaregnes at komme til at falde

Indenrigsministeriets og Krigsministeriets Budgetter til Last. Lignende Beregninger ønskes fremsendte med eventuelle Forslag til Overenskomster med de andre Byer.“

Altsaa, saa snart det fornødne Grundlag er til Stede, lader Forsvarsminister Krabbe Direktør Jørgensen spørge Generalkommandoen — og den maa lade det gaa videre til Kommissionen —, hvor meget man vil antage, at disse Overenskomster ville koste Staten. Og saa siger den højtærede Forsvarsminister, at det var en stor Skam, at det radikale Ministerium ikke lod Vælgerne vide, hvor meget dette vilde beløbe sig til, inden vi gik til Valg! Jo, den højtærede Forsvarsminister kan være ganske rolig for, at dersom vi havde vidst, at denne Garnisonsflytning skulde, hvis man byggede Kaserer, koste $8\frac{1}{2}$ Mill. Kr. en Gang for alle og $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret, saa skulde Oplysning derom i Sandhed hverken være bleven forholdt Rigsdagen eller Vælgerne. Men det fik Forsvarsminister Krabbe ikke at vide. Han har spurgt den 3. Maj gennem Generalkommandoen, men først den 31. Maj, 11 Dage efter Valget, har Kommissionen sin skønsmæssige Opgørelse færdig over, hvor meget denne Garnisonsflytning vil koste, og først den 10. Juni fremsender Generalkommandoen Kommissionens Beregning, der altsaa er dateret den 31. Maj. Først med Brev fra Generalkommandoen af 10. Juni 1910 faar altsaa Forsvarsminister Krabbe Meddelelse om, hvad disse Garnisonsflytninger ville koste, og da han har faaet denne Meddelelse, henlægger han Sagen, for at den kan ligge fuldstændig uafgjort til hans Efterfølger. Saaledes traf den nuværende Forsvarsminister denne Sag som en aldeles uafgjort Sag, som et fuldkomment aabent Spørgsmaal, til hvilket han kunde tage, hvilken Stilling han vilde; og det er fuldkommen med Urette, naar han har skudt blot den allermindste Skyld paa sin Forgænger for, at han stod i dette Ting med et Forslag saa kostbart som det, han tidligere har staaet med. Der er ikke det svageste Holdepunkt i den Beskyldning.

Men da saa den nuværende Forsvarsminister er kommen til, paalægges det den 27. September Kommissionen at udarbejde Grundplaner til et Forslag til en Normaltype for kommunale Kaserer. Det er først den nuværende Forsvarsminister, der paalægger Kommissionen det.

Og endelig hvad selve Godkendelsen angaar, saa hidrører den ogsaa fra den nuværende højtærede Forsvarsminister.